

ปัญญาประดิษฐ์กับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย: โอกาส ท้าทาย และข้อพิจารณาทางจริยธรรม

Artificial Intelligence and Thai Language Learning Management:
Opportunities, Challenges, and Ethical Considerations

พระมหาโกศล ธีรปญโญ (มาดี)

Phramaha Kosol Thirapañño (Madee)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkorntajavidyalaya University

Email: madeekosol@gmail.com

Received: January 14, 2025

Revised: February 23, 2025

Accepted: May 20, 2025

บทคัดย่อ

ในยุคที่ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ก้าวเข้ามาเป็นพลังเปลี่ยนแปลงสำคัญใน
ทุกมิติของชีวิต โดยเฉพาะในแวดวงการศึกษา บทความวิชาการฉบับนี้เชิญชวนผู้อ่านสำรวจและตั้งคำถาม
ว่า AI ควรทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วยในการเรียนรู้ หรือสามารถทำหน้าที่แทนมนุษย์ได้จริงหรือไม่ โดยเฉพาะ
ในบริบทของการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่มีมิติของวัฒนธรรม ความงาม และบริบทเฉพาะตัวที่ยาก
ต่อการแปลเป็นตรรกะเชิงเทคนิค บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทของ AI ในการจัดการเรียนรู้
ภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งวิเคราะห์ศักยภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้เฉพาะบุคคล การพัฒนา
ทักษะการคิดวิเคราะห์ การให้ข้อเสนอแนะเชิงโต้ตอบในทันที และการเสริมสร้างแรงจูงใจของผู้เรียนผ่าน
การเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยอ้างอิงจากกรอบแนวคิดทางทฤษฎีร่วมสมัย เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ
สร้างสรรค์ การเรียนรู้แบบผสมผสาน ทฤษฎีภาระทางปัญญา และทฤษฎีแรงจูงใจภายใน ตลอดจนแนวคิด
ด้านจริยธรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา บทความนำเสนอข้อค้นพบทั้งในเชิงโอกาสและข้อควรระวัง เช่น
ความสามารถของ AI ในการสนับสนุนการเรียนรู้แบบปรับตามผู้เรียน การลดภาระครูในการประเมิน
เบื้องต้น ตลอดจนความเสี่ยงด้านการลอกเลียนผลงาน การขาดการอ้างอิงแหล่งที่มา และการลดทอน
ความคิดเชิงวิพากษ์ของผู้เรียน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้เขียนจึงเสนอแนวทางเชิงจริยธรรมในการ
ประยุกต์ใช้ AI ในการเรียนภาษาไทย โดยเน้นให้เทคโนโลยีทำหน้าที่เสริมพลังมนุษย์ มิใช่แทนที่มนุษย์ และ
กระตุ้นให้ผู้อ่านตั้งคำถามต่ออนาคตของการเรียนรู้ไทยในยุคที่เครื่องจักรและมนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันอย่าง

เข้าใจ และประเด็นด้านจริยธรรม เช่น การลอกเลียน การไม่อ้างอิงแหล่งที่มา และการขาดการสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ บทความนี้เสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ AI อย่างมีจริยธรรมและรับผิดชอบ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อเสริมพลังการเรียนรู้ของมนุษย์ มิใช่แทนที่มนุษย์ ด้วยภาษาที่เรียบง่ายแต่นำไปสู่การใคร่ครวญ ผู้อ่านจะได้ร่วมตั้งคำถามถึงอนาคตของการเรียนรู้ไทยในยุคที่เทคโนโลยีเดินเคียงคู่กับคุณค่าทางมนุษยศาสตร์

คำสำคัญ: ปัญญาประดิษฐ์; การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย; ข้อพิจารณาทางจริยธรรม

Abstract

This academic article examines the role of Artificial Intelligence (AI) in the management of Thai language education in higher education institutions. The objective is to explore the potential of AI to facilitate personalized learning, foster critical thinking skills, deliver real-time feedback, and enhance learner motivation through interactive engagement. Drawing upon contemporary learning theories—Constructivism, Blended Learning, Cognitive Load Theory, and Self-Determination Theory—the article critically assesses the pedagogical suitability and ethical implications of AI integration in Thai language instruction. Key challenges identified include overreliance on AI tools, diminished linguistic-humanistic skills, and ethical concerns such as plagiarism, lack of source attribution, and insufficient reflective thinking. Based on this analysis, the article proposes ethically sound and pedagogically grounded approaches for implementing AI to support high-quality, sustainable Thai language education that aligns with the demands of the digital age.

Keywords: Artificial Intelligence; Thai Language Learning Management; Ethical considerations.

บทนำ

เมื่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ทั้งในบ้าน ที่ทำงาน และในห้องเรียน คำถามสำคัญที่เราควรถามคือเราจะอยู่ร่วมกับ AI อย่างไรจึงจะไม่สูญเสียแก่นแท้ของการเรียนรู้ที่แท้จริง? ห้องเรียนไม่ใช่เพียงสถานที่ถ่ายทอดความรู้ แต่คือพื้นที่ของแรงบันดาลใจ ความ

สงสัยใคร่รู้ และการเรียนรู้ร่วมกัน ในยุคที่ข้อมูลไหลบ่าดังสายน้ำ ผู้เรียนไทยจะยังสามารถรักษาพลังคิดสร้างสรรค์ และจริยธรรมท่ามกลางกระแสเทคโนโลยีได้อย่างไร?

AI มิได้เป็นเพียงเครื่องมือใหม่ในระบบการศึกษา แต่เป็นแรงผลักดันสำคัญที่กำลังเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้จากระบบเดิมไปสู่ระบบที่อิงปัญญา เครื่องจักร และข้อมูล ซึ่งทำให้ผู้เรียนต้องปรับตัวและสถาบันการศึกษาต้องเร่งพัฒนาแนวทางที่ยั่งยืน การพัฒนาเหล่านี้ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจ ไม่ใช่เพียงการใช้งานเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ต้องตั้งคำถามและพิจารณาว่าความรู้ใดควรเรียนรู้จากเครื่องจักร และความรู้ใดควรเรียนรู้จากประสบการณ์ของมนุษย์ ซึ่งในยุคปัจจุบัน ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายในแวดวงการศึกษา เนื่องจากมีศักยภาพในการพลิกโฉมกระบวนการเรียนรู้และการสอนในหลายมิติ เทคโนโลยี AI ช่วยให้การเรียนรู้มีความเฉพาะบุคคลมากขึ้น เพิ่มความแม่นยำในการวิเคราะห์ข้อมูล และสามารถให้ข้อเสนอแนะในรูปแบบโต้ตอบได้อย่างทันท่วงที อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังมาพร้อมกับข้อกังวลหลายประการ เช่น ความเสี่ยงจากการพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี และประเด็นด้านจริยธรรมในการใช้ข้อมูลหรือผลงานที่ได้จาก AI

ในบริบทของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา การประยุกต์ใช้ AI นับเป็นความท้าทายที่น่าสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่มีโครงสร้างซับซ้อน แฝงไปด้วยบริบททางวัฒนธรรมและอารมณ์ของภาษา ซึ่งต่างจากภาษาเชิงเทคนิคหรือเชิงโครงสร้างแบบตายตัว AI จะสามารถเข้าใจและประมวลผลภาษาที่มีพลวัตเช่นนี้ได้มากน้อยเพียงใด และผู้เรียนจะสามารถใช้ AI เป็นเครื่องมือส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ และเรียนรู้อย่างมีจริยธรรมได้หรือไม่ เป็นประเด็นที่ผู้เขียนให้ความสนใจและต้องการศึกษาอย่างลึกซึ้ง ซึ่งบทความฉบับนี้มีขอบเขตเนื้อหาเน้นเฉพาะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น โดยมุ่งวิเคราะห์ผลกระทบทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา วิธีการเรียนการสอน และจริยธรรมการใช้งาน AI ในห้องเรียนภาษาไทย ไม่รวมถึงการใช้ AI ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือในสาขาวิชาอื่น รวมทั้งไม่ครอบคลุมการใช้ AI เพื่อการบริหารจัดการด้านการศึกษาทั่วไป ทั้งนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์อยู่ในขอบเขตที่สามารถอธิบายได้อย่างครอบคลุม ลุ่มลึก และเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Artificial Intelligence (AI) คืออะไร

ในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ “ปัญญาประดิษฐ์” หรือที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อย่อว่า “AI” (Artificial Intelligence) ได้กลายเป็นหนึ่งในนวัตกรรมที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง AI คือระบบที่ถูกออกแบบมาให้สามารถเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะในเรื่องของการคิด การเรียนรู้ การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหา เทคโนโลยีนี้ไม่ได้เพียงแค่ตั้งโปรแกรมตามคำสั่งแบบเดิม ๆ แต่สามารถปรับตัวได้จากประสบการณ์ หรือข้อมูลที่ได้รับมา ซึ่งเรียกว่า “การเรียนรู้ของ

เครื่อง” (Machine Learning) และยังพัฒนาไปถึงระดับที่เรียกว่า “การเรียนรู้เชิงลึก” (Deep Learning) ที่ช่วยให้ระบบสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ด้วยตัวเอง

AI ไม่ใช่แนวคิดใหม่ เพราะนักวิทยาศาสตร์เริ่มต้นพัฒนาแนวคิดนี้ตั้งแต่ช่วงกลางศตวรรษที่ 20 แต่ด้วยข้อจำกัดทางเทคโนโลยีในอดีต AI จึงยังไม่สามารถนำมาใช้จริงได้อย่างเต็มรูปแบบ จนกระทั่งเข้าสู่ยุคของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และการประมวลผลที่รวดเร็วมากขึ้น ทำให้ AI กลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถประยุกต์ใช้ในหลากหลายสาขา ตั้งแต่การแพทย์ การเกษตร การเงิน การค้าขายออนไลน์ ไปจนถึงภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่ AI ถูกบูรณาการเข้ากับชีวิตประจำวันอย่างแนบเนียน เช่น ระบบแนะนำสินค้าบนเว็บไซต์ ระบบแปลภาษาอัตโนมัติ หุ่นยนต์ผู้ช่วย ระบบนำทางอัจฉริยะ หรือแม้แต่ผู้ช่วยเสมือนในโทรศัพท์มือถือ ในภาคการศึกษานั้น AI มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้แบบดั้งเดิม ไปสู่การเรียนรู้ที่มีความเฉพาะบุคคลมากขึ้น (Personalized Learning) ด้วยการใช้ AI วิเคราะห์พฤติกรรมและผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อปรับเนื้อหา วิธีสอน หรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยครูในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมาก เช่น การประเมินผล การจัดกลุ่มนักเรียน การวางแผนการสอน รวมถึงการให้คำแนะนำเชิงวิเคราะห์ที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ AI ยังช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ตลอด 24 ชั่วโมงผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม การใช้ AI ก็ยังมีข้อท้าทายที่ควรพิจารณา ทั้งในแง่ของจริยธรรม ความปลอดภัยของข้อมูล ความเป็นส่วนตัว และผลกระทบต่อแรงงานบางประเภทที่อาจถูกแทนที่ด้วยระบบอัตโนมัติ นอกจากนี้ ยังมีข้อกังวลเกี่ยวกับการพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของมนุษย์ในระยะยาว จึงจำเป็นต้องมีแนวทางหรือกฎระเบียบในการใช้ AI อย่างเหมาะสม รวมถึงการพัฒนา AI ให้สอดคล้องกับคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สรุปได้ว่า AI เป็นเทคโนโลยีที่มีศักยภาพสูงในการเปลี่ยนแปลงสังคมในทุกมิติ โดยเฉพาะในด้านการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาและการใช้งาน AI ควรอยู่ภายใต้กรอบความรับผิดชอบต่อสังคมและการควบคุมอย่างเหมาะสม เพื่อให้ AI เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมศักยภาพของมนุษย์อย่างแท้จริง มิใช่เป็นเพียงเครื่องจักรที่เข้ามาแทนที่มนุษย์ในทุกด้าน การอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับ AI อย่างสมดุล จึงเป็นเป้าหมายสำคัญของโลกอนาคตที่เราควรร่วมกันออกแบบและกำหนดทิศทางด้วยความรู้ความเข้าใจ และความรอบคอบ

AI กับการเรียนรู้ภาษาไทยเชิงวิชาการในมหาวิทยาลัย

ผู้เขียนได้นำประสบการณ์ตรงจากการสังเกตการณ์และแลกเปลี่ยนกับผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยเชิงวิชาการของหลายมหาวิทยาลัย เพื่อวิเคราะห์ข้อดี ข้อจำกัด และความเป็นไปได้ของการใช้ AI ในบริบทจริงของห้องเรียน โดยพิจารณาทั้งในมิติของเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนรู้ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

กรณีที่ 1: มหาวิทยาลัย A ซึ่งได้นำ ChatGPT และ Grammarly มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาภาษาไทยเชิงวิชาการ บรรยายภาคนในห้องเรียนมีการจัดโต๊ะเรียนแบบกลุ่มย่อย นักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์หรือแท็บเล็ตของตนเองในการทดลองใช้เครื่องมือ AI ตามโจทย์ที่อาจารย์ให้ไว้ เสียงพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกิดขึ้นอย่างมีชีวิตชีวา และบนหน้าจอโปรเจกเตอร์ด้านหน้ามีการแสดงตัวอย่างคำแนะนำจาก AI เพื่อใช้ในการอภิปรายร่วมกัน

นักศึกษาเล่าว่า "การใช้ AI ช่วยให้อารมณ์เหมือนมีครูอีกคนอยู่ข้างตัวเวลาตรวจงานเขียนของตัวเอง" ขณะที่อาจารย์ผู้สอนสะท้อนว่า "แม้ AI จะช่วยลดภาระในบางส่วน แต่ยังต้องสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกวิพากษ์ข้อเสนอแนะที่ได้จากระบบ และพัฒนาทักษะคิดอย่างมีวิจารณญาณของตนเอง" ChatGPT และ Grammarly มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาภาษาไทยเชิงวิชาการ โดยให้นักศึกษาใช้เพื่อปรับปรุงร่างเรียงความก่อนส่งงาน ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความมั่นใจมากขึ้นในการเขียน และอาจารย์ใช้เวลาอันน้อยลงในการตรวจข้อผิดพลาดพื้นฐาน แต่พบว่านักศึกษบางกลุ่มขาดการตรวจสอบและวิพากษ์เนื้อหาด้วยตนเอง

ในกรณีของมหาวิทยาลัย B ยังมีเสียงสะท้อนจากนักศึกษาว่า การใช้ AI เพื่อสร้างร่างข้อความ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น สิ่งที่มีคุณค่ามากกว่าคือการได้วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเหล่านั้นร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเปิดเผย นักศึกษาหลายคนให้ความเห็นว่า 'การเปรียบเทียบงานที่เขียนเองกับที่ AI ช่วยเขียน ทำให้เราเห็นข้อจำกัดของตัวเองชัดเจน และเรียนรู้ที่จะไม่พึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป'

ในขณะเดียวกัน มีความพยายามในการนำแนวคิดแบบเดียวกันไปใช้กับวิชาอื่น เช่น ภาษาอังกฤษ หรือวิชาการสื่อสาร ซึ่งพบว่าผลลัพธ์มีทั้งที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ในวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาสามารถใช้ AI ตรวจสอบแกรมมาร์หรือช่วยร่างบทความได้คล่องตัวกว่า เนื่องจาก AI ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกจากฐานข้อมูลภาษาอังกฤษจำนวนมาก ในขณะที่ในวิชาภาษาไทย ยังมีข้อจำกัดด้านบริบทเชิงวัฒนธรรมและความหมายแฝง

กรณีของวิชาการสื่อสารที่มหาวิทยาลัยเดียวกันมีการให้นักศึกษาใช้ AI วิเคราะห์เนื้อหาจากข่าวสารจริงและนำเสนอข้อคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้วิจารณญาณ และส่งเสริมความเข้าใจเรื่องข้อมูลเท็จ (fake news) ในบริบทสื่อายุคใหม่ การใช้ AI อย่างมีส่วนร่วมและมีการสะท้อนคิด มีแนวโน้มช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยในระดับสูง และลดปัญหาจริยธรรมในการเรียนรู้เมื่อเทียบกับการใช้ AI แบบรับคำตอบสำเร็จรูป

การวิเคราะห์เชิงทฤษฎี

จากการศึกษาและวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ AI ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าแต่ละทฤษฎีมีแนวทางสนับสนุนที่หลากหลาย ดังนี้:

1. Constructivism เน้นบทบาทของผู้เรียนในการสร้างความรู้จากประสบการณ์จริง การนำ AI มาใช้จึงต้องออกแบบให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงลึก เช่น การใช้ AI ในการสำรวจประเด็นภาษา การตั้งคำถาม และการร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกมากกว่าผู้ถ่ายทอดโดยตรง
 2. Blended Learning สนับสนุนการเรียนรู้แบบผสมผสานทั้งในห้องเรียนและผ่านเทคโนโลยี AI ช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลและฝึกฝนภายนอกชั้นเรียนได้อย่างยืดหยุ่น พร้อมกลับมาสะท้อนคิดและอภิปรายในห้องเรียน ทำให้การเรียนรู้มีความลึกและหลากหลายมิติมากยิ่งขึ้น
 3. Cognitive Load Theory แสดงให้เห็นว่า AI ช่วยลดภาระทางปัญญาในการประมวลผลข้อมูลพื้นฐาน ทำให้ผู้เรียนมีพลังสมองเพียงพอในการคิดเชิงวิเคราะห์และประยุกต์องค์ความรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้เนื้อหาที่ยากหรือซับซ้อน เช่น ไวยากรณ์หรือการวิเคราะห์วรรณคดี
 4. Self-Determination Theory มุ่งส่งเสริมแรงจูงใจภายใน โดย AI ช่วยตอบสนองความต้องการด้านความสามารถ ความเป็นอิสระ และความเชื่อมโยงกับผู้อื่น ซึ่งเป็นหัวใจของการสร้างพลังขับเคลื่อนจากภายในของผู้เรียน
 5. Ethics in Educational Technology (แนวคิดจริยธรรมในเทคโนโลยีการศึกษา) เป็นกรอบที่ไม่เพียงวางรากฐานให้การใช้ AI เป็นไปอย่างรับผิดชอบ แต่ยังเชื่อมโยงกับทุกทฤษฎีข้างต้นผ่านการออกแบบกิจกรรม การประเมินผล และการกำหนดแนวทางปฏิบัติในห้องเรียน
- สรุปได้ว่าการใช้ AI ในการเรียนการสอนภาษาไทยจะมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อผสมผสานทฤษฎีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ควบคู่กับการตระหนักรู้ทางจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของครูและผู้เรียนอย่างแท้จริง

แนวทางการออกแบบนโยบายการบูรณาการ AI สู่หลักสูตรภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา

แนวทางการออกแบบนโยบายการบูรณาการ AI สู่หลักสูตรภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา ควรประกอบด้วย 4 มิติหลัก ได้แก่ การออกแบบหลักสูตร การพัฒนาอาจารย์ การประเมินผล และการกำหนดกรอบจริยธรรม ดังนี้

1. การบูรณาการ AI ในหลักสูตร
 - 1.1 ปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรภาษาไทยให้ทันสมัย โดยเน้นการใช้ AI เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น การใช้ AI เพื่อสร้างแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อความ หรือประเมินการเขียนของนักศึกษา
 - 1.2 บูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การใช้ AI เพื่ออภิปราย วิเคราะห์เนื้อหาวรรณกรรมไทย หรือฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 1.3 กำหนด Learning Outcomes ที่สะท้อนการใช้ AI อย่างมีวิจารณญาณและส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึก
2. การพัฒนาอาจารย์

- 2.1 จัดอบรมและพัฒนาอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้ AI ในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการออกแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Constructivism, Blended Learning และ Cognitive Load Theory
- 2.2 สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community) สำหรับแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในการใช้ AI ในบริบทภาษาไทย
- 2.3 ส่งเสริมให้อาจารย์มีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (learning facilitator) มากกว่าผู้ถ่ายทอดความรู้แบบดั้งเดิม

3. การประเมินผล

- 3.1 ปรับกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ให้เน้นที่กระบวนการเรียนรู้และการสะท้อนคิดมากกว่าผลลัพธ์เชิงปริมาณ
- 3.2 ใช้แนวทางการประเมินแบบ Authentic Assessment และ Portfolio Assessment เพื่อสะท้อนความสามารถของนักศึกษาในการใช้ AI อย่างมีจริยธรรมและสร้างสรรค์
- 3.3 พัฒนารูปแบบ Rubric ที่สามารถวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ AI อย่างเหมาะสม

4. การจัดทำนโยบายจริยธรรมระดับสถาบัน

- 4.1 จัดทำแนวปฏิบัติหรือแนวทางจริยธรรมสำหรับการใช้ AI ทั้งในเชิงเทคนิคและเชิงพฤติกรรม เช่น การอ้างอิงข้อมูลจาก AI การจำแนกผลงานของนักศึกษาออกจากผลงานที่ AI ช่วยสร้าง
- 4.2 ส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกทางจริยธรรมแก่ผู้เรียนผ่านการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาและกิจกรรมสะท้อนคิดด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี
- 4.3 กำกับดูแลโดยคณะกรรมการด้านจริยธรรมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าการใช้ AI ในสถาบันมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ทั้งนี้ นโยบายเหล่านี้จะช่วยให้อุดมศึกษาไทยสามารถใช้ AI อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะภาษาไทยอย่างรอบด้านในศตวรรษที่ 21

1. ควรส่งเสริมการบูรณาการ AI เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรภาษาไทย โดยกำหนดกรอบแนวปฏิบัติอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการใช้ในทางที่ผิดและส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึก

2. ควรจัดอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้สมัยใหม่และการใช้เทคโนโลยี AI ให้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ เช่น Constructivism, Blended Learning, และ Cognitive Load Theory เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีคุณธรรม

3. ควรพัฒนาระบบประเมินผลที่สอดคล้องกับการใช้ AI ในชั้นเรียน โดยเน้นการประเมินจากกระบวนการเรียนรู้ การสะท้อนคิด และความสามารถในการประยุกต์ใช้ AI อย่างมีจริยธรรม มากกว่าผลลัพธ์เชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว

4. ควรกำหนดนโยบายการใช้ AI ในการเรียนรู้ร่วมกับกรอบจริยธรรมของสถาบัน โดยควบคุมการลอกเลียน การอ้างอิงแหล่งที่มา และการใช้ข้อมูลจาก AI อย่างโปร่งใส

5. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับความเป็นอิสระและแรงจูงใจภายในของผู้เรียน ตามแนวทางของ Self-Determination Theory เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อให้การนำ AI มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาเกิดผลอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับบริบทของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ตัวอย่างกรณีศึกษาในระดับอุดมศึกษา

หนึ่งในตัวอย่างที่สะท้อนการนำ AI มาสร้าง 'ห้องเรียนอัจฉริยะ' ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือรายวิชาภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้สอนได้ออกแบบกิจกรรมที่ใช้แพลตฟอร์ม AI ในการให้ข้อเสนอแนะต่อการเขียนเรียงความ นักศึกษาจะส่งร่างต้นฉบับของตนเข้าสู่ระบบ และระบบจะให้คำแนะนำด้านโครงสร้าง การใช้ภาษา และการจัดลำดับเหตุผล จากนั้นนักศึกษาจะต้องเขียน reflection เปรียบเทียบข้อเสนอแนะของ AI กับการปรับปรุงเนื้อหาด้วยตนเอง พร้อมอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

นอกจากนั้น สถาบันยังจัดอบรมสั้นเกี่ยวกับ PDPA ให้แก่นักศึกษาและอาจารย์ เพื่อให้เข้าใจสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเริ่มใช้งาน AI อย่างจริงจัง ระบบการประเมินผลใช้แฟ้มสะสมงาน (e-portfolio) และ rubrics ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้และการสะท้อนคิด โดยข้อมูลทั้งหมดจัดเก็บในระบบที่นักศึกษาให้ความยินยอมในการใช้ข้อมูล ซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างแท้จริง อีกกรณีหนึ่งคือ มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้นำระบบ AI Chatbot เพื่อช่วยฝึกทักษะไวยากรณ์และการเขียนเชิงวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทยเบื้องต้น โดยให้นักศึกษาโต้ตอบกับ Chatbot และนำบทสนทนาเหล่านั้นมาวิเคราะห์ว่าสอดคล้องกับหลักภาษาไทยหรือไม่ กิจกรรมเสริมรวมถึงการให้ผู้เรียนจัดทำบันทึกสะท้อนคิดรายบุคคลหลังจากโต้ตอบกับระบบ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ดีขึ้น และครูผู้สอนสามารถใช้ข้อมูลในการให้คำแนะนำเฉพาะรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในมหาวิทยาลัยภาคเหนืออีกแห่งหนึ่ง ได้พัฒนาแดชบอร์ดการเรียนรู้ (Learning Analytics Dashboard) สำหรับผู้สอนเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น เวลาที่ใช้ในการอ่านบทเรียน การคลิกซ้ำในเนื้อหาบางส่วน หรือรูปแบบการตอบคำถาม ระบบนี้ไม่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง แต่ใช้การวิเคราะห์เชิงภาพรวมและไม่ระบุตัวตน เพื่อให้เป็นไปตามหลัก PDPA และใช้ผลการวิเคราะห์เหล่านี้ในการปรับรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้รายกลุ่มอย่างเหมาะสม

ตัวอย่างการเชื่อมโยงทฤษฎีกับกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล

ทฤษฎี	ลักษณะสำคัญ	ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้	รูปแบบการประเมินผล
Constructivism	ผู้เรียนสร้างความรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิสัมพันธ์กับบริบท	โครงการภาษาไทย การสืบค้นข้อมูลด้วย AI การอภิปรายกลุ่มแบบใช้ข้อมูลจาก AI	การประเมินตามกระบวนการคิดและการสะท้อนตนเองผ่านรายงานหรือการนำเสนอ
Blended Learning	ผสมผสานการเรียนรู้ในห้องเรียนและออนไลน์	เรียนรู้ไวยากรณ์ผ่าน AI และอภิปรายในชั้นเรียน วิเคราะห์เนื้อหาวรรณกรรมแบบผสมผสาน	การประเมินจากความสามารถในการสังเคราะห์ข้อมูลจากทั้งสองรูปแบบ และการเขียนสะท้อนคิด
Cognitive Load Theory	ลดภาระทางปัญญาด้วยการใช้เทคโนโลยีเสริมในระดับพื้นฐาน	ฝึกใช้ AI ตรวจสอบไวยากรณ์หรือประโยค แล้ววิเคราะห์ประเด็นเชิงลึกทางภาษา	การประเมินจากการคิดเชิงวิเคราะห์ และคุณภาพของงานเขียน/การอภิปราย
Self-Determination Theory	ส่งเสริมแรงจูงใจภายในและความเป็นอิสระของผู้เรียน	การเรียนรู้ผ่าน AI ที่ตอบสนองตามระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เช่น แพลตฟอร์มฝึกเขียน	การประเมินจากความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เลือกเอง

ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้และรูปแบบการประเมินผลที่เชื่อมโยงกับทฤษฎี

1. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ (Constructivism) ของ Jean Piaget และ Lev Vygotsky มุ่งเน้นว่าความรู้ไม่ได้ถูกถ่ายทอดจากครูสู่ผู้เรียนโดยตรง แต่ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ขึ้นจากประสบการณ์ของตนเอง โดยอาศัยการตีความและโต้ตอบกับสิ่งแวดล้อม AI สามารถทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การให้ข้อมูลที่ตอบสนองกับบริบทเฉพาะบุคคล การให้

ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง และการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทดลองและสำรวจความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ AI ยังสามารถช่วยในการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับระบบและเพื่อนร่วมกลุ่ม อันเป็นกลไกสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ร่วม (social constructivism) สามารถออกแบบกิจกรรมแบบโครงงาน (Project-Based Learning) โดยให้นักศึกษาเลือกประเด็นด้านภาษาไทยที่สนใจ แล้วใช้ AI วิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมข้อมูล และเขียนบทความรายงานผล โดยอาจารย์ประเมินจากกระบวนการคิด การใช้เครื่องมือ AI อย่างเหมาะสม และความสามารถในการสะท้อนคิดผ่านการนำเสนอผลงาน

2. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นแนวคิดที่ผสมผสานการเรียนรู้แบบดั้งเดิมในชั้นเรียน (face-to-face learning) เข้ากับการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (online learning) โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบตามความสะดวกและความต้องการของตนเอง การบูรณาการ AI เข้ากับ Blended Learning ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ผู้เรียนสามารถใช้ AI เพื่อเสริมความเข้าใจเนื้อหา ฝึกฝนทักษะ หรือทบทวนบทเรียนในเวลาว่างนอกชั้นเรียน และสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้อีกกลับมาสะท้อน วิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนในชั้นเรียนจริง ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึกและการพัฒนาทักษะทางสังคมในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประสานกันระหว่างส่วนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การใช้ AI เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมายและไม่แยกขาดจากบริบทของชั้นเรียน ทฤษฎี Blended Learning สามารถจัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาผ่าน AI นอกเวลาเรียน (เช่น สรุปไวยากรณ์ ตรวจสอบคำตอบ) แล้วนำผลจากการเรียนรู้อาภิปรายในชั้นเรียนจริง โดยผู้สอนอาจประเมินจากการมีส่วนร่วมในการอภิปราย ความสามารถในการสังเคราะห์ความรู้จากทั้งสองส่วน และการเขียนสะท้อนคิดหลังบทเรียน (Reflection Report)

3. ทฤษฎี Self-Determination Theory (Deci & Ryan, 2000) สนับสนุนแนวทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความเป็นอิสระ (autonomy) ซึ่ง AI สามารถตอบสนองความต้องการนี้ผ่านการเรียนรู้ที่ปรับตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ช่วยเสริมแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้ภาษา โดยแนวคิดหลักของทฤษฎีนี้ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความรู้สึกมีความสามารถ (competence) (2) ความรู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง (autonomy) และ (3) ความรู้สึกผูกพันทางสังคม (relatedness) การนำ AI มาใช้ในการเรียนรู้ภาษาไทยสามารถสนับสนุนทั้งสามมิติได้ เช่น การให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อหรือรูปแบบกิจกรรมที่สนใจ การให้ AI ประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะเฉพาะบุคคล และการใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารหรือแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น โดยทั้งหมดนี้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมีแรงจูงใจภายในมากขึ้นและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทความนี้นำเสนอการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมสมัย

หลากหลายแขนงในการสนับสนุนการอภิปรายเชิงวิชาการอย่างมีหลักการ ข้อค้นพบชี้ให้เห็นว่า AI มีศักยภาพสูงในการส่งเสริมการเรียนรู้เฉพาะบุคคล พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และกระตุ้นแรงจูงใจภายในของผู้เรียน ทั้งนี้ ผลลัพธ์เชิงบวกจะเกิดขึ้นอย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ควบคู่กับการกำกับดูแลอย่างมีจริยธรรม ขณะเดียวกัน การใช้ AI ยังคงเผชิญกับความท้าทายด้านจริยธรรม ความรับผิดชอบ และการสร้างสมดุลระหว่างการนำเทคโนโลยีกับการพัฒนาทักษะของมนุษย์ บทความนี้จึงเสนอแนวทางการบูรณาการ AI อย่างสร้างสรรค์ โดยเน้นการออกแบบนโยบายเชิงสถาบัน และการส่งเสริมจิตสำนึกทางจริยธรรมแก่ผู้สอนและผู้เรียน ข้อค้นพบดังกล่าวไม่เพียงนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนภาษาไทยได้โดยตรงเท่านั้น หากยังสามารถต่อยอดเป็นแนวทางการวิจัยเชิงประยุกต์ เช่น การพัฒนาโมเดลการเรียนรู้เฉพาะกลุ่ม หรือการศึกษาผลกระทบของ AI ต่อทักษะภาษาในระยะยาว

การนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามามีบทบาทในกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าและความพยายามในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนการสอน โดยเฉพาะในบริบทที่ผู้เรียนมีความหลากหลายด้านพื้นฐานความรู้และความสามารถ AI ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะเฉพาะทาง เช่น การเขียนเชิงวิชาการ การวิเคราะห์ข้อความ และการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ซึ่งสามารถตอบสนองการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล (personalized learning) และช่วยให้อาจารย์ลดภาระด้านการตรวจแก้เบื้องต้น เพื่อให้มีเวลาดำเนินการกระบวนการคิดขั้นสูงของผู้เรียนได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ AI ในการเรียนการสอนภาษาไทยยังเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ชีตจำกัดของเทคโนโลยีในการประมวลผลบริบททางวัฒนธรรมและภาษาไทยที่มีความซับซ้อนด้านสำนวนและความหมายแฝง รวมถึงข้อกังวลว่าผู้เรียนอาจพึ่งพาเครื่องมือมากเกินไปจนขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์เนื้อหาด้วยตนเอง อีกทั้งยังมีประเด็นจริยธรรมที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งในเรื่องการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความที่ AI สร้างขึ้น การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียนในการประมวลผล และการส่งเสริมคุณธรรมในการใช้เทคโนโลยีอย่างรับผิดชอบ

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยการใช้ AI จำเป็นต้องมีการออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างมีวิจารณญาณ ไม่ใช่เพียงเพื่อให้ได้คำตอบสำเร็จรูปเท่านั้น แต่เพื่อเรียนรู้วิธีประเมินข้อเสนอแนะ พิจารณาความถูกต้อง และพัฒนาแนวคิดของตนเองควบคู่กันไป อีกทั้งผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสะท้อนคิด (reflection) และสร้างวัฒนธรรมในชั้นเรียนที่ยึดหลักคุณธรรม ความรับผิดชอบ และความตระหนักรู้ในการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและยั่งยืนในบริบทภาษาไทยยุคใหม่

องค์ความรู้ใหม่

เมื่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ทั้งในบ้าน ที่ทำงาน และในห้องเรียน คำถามสำคัญที่ควรพิจารณาคือ มนุษย์จะอยู่ร่วมกับ AI อย่างไรโดยไม่สูญเสียแก่นแท้ของการ

เรียนรู้ที่แท้จริง ห้องเรียนไม่ควรถูกมองว่าเป็นเพียงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ หากแต่เป็นเวทีของแรงบันดาลใจ ความสงสัยใคร่รู้ และการเรียนรู้ร่วมกัน

ในยุคที่ข้อมูลล้นหลามอย่างไร้ขอบเขต ผู้เรียนไทยยังคงต้องรักษาพลังคิด สร้างสรรค์ และ จริยธรรมท่ามกลางกระแสเทคโนโลยี AI ซึ่งมีใช้เพียงเครื่องมือใหม่ในระบบการศึกษา แต่เป็นแรงผลักดัน สำคัญที่กำลังพลิกโฉมรูปแบบการเรียนรู้จากระบบเดิมไปสู่ระบบที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา เครื่องจักร และ ข้อมูล ดังนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องปรับตัว และสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องเร่งพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ที่ ยั่งยืน โดยมีพื้นฐานอยู่บนความเข้าใจ ไม่ใช่เพียงการใช้งานเทคโนโลยี แต่ต้องตั้งคำถามว่า ความรู้ใดควร เรียนรู้จากเครื่องจักร และความรู้ใดควรเรียนรู้จากประสบการณ์ของมนุษย์ ปัจจุบัน AI ได้รับความสนใจ อย่างแพร่หลายในวงการศึกษา ด้วยศักยภาพในการยกระดับการเรียนรู้ให้เป็นรายบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลได้ อย่างแม่นยำ และให้ข้อเสนอแนะในลักษณะโต้ตอบแบบเรียลไทม์ อย่างไรก็ตาม ความเปลี่ยนแปลงนี้ยังมา พร้อมกับความกังวล เช่น ความเสี่ยงจากการพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึง และ ปัญหาจริยธรรมที่เกี่ยวกับการใช้ข้อมูลหรือผลงานที่สร้างขึ้นด้วย AI ในบริบทของการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา การประยุกต์ใช้ AI นับเป็นความท้าทายที่น่าสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจาก ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีโครงสร้างซับซ้อน แฝงไปด้วยบริบททางวัฒนธรรมและอารมณ์ซึ่งต่างจากภาษาเชิง โครงสร้างแบบตายตัว ดังนั้น จึงเกิดคำถามว่า AI จะสามารถเข้าใจและประมวลผลภาษาที่มีพลวัตเช่นนี้ได้ เพียงใด และผู้เรียนจะสามารถใช้ AI เป็นเครื่องมือส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ และการ เรียนรู้ที่มีจริยธรรมได้หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- วรากร ทองสุข. (2565). จริยธรรมทางการศึกษากับเทคโนโลยีสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2566). การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในห้องเรียนภาษาไทย. วารสารการศึกษาและวัฒนธรรม, 12(2), 45–60.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The "What" and "Why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227–268.
- Floridi, L., Cowls, J., Beltrametti, M., Chatila, R., Chazerand, P., Dignum, V., ... & Vayena, E. (2018). AI4People—An ethical framework for a good AI society: Opportunities, risks, principles, and recommendations. *Minds and Machines*, 28(4), 689–707.
- Garrison, D. R., & Vaughan, N. D. (2008). *Blended learning in higher education: Framework, principles, and guidelines*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.

Jonassen, D. H. (1999). Designing constructivist learning environments. In C. M. Reigeluth (Ed.), *Instructional-design theories and models: A new paradigm of instructional theory* (Vol. II). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

Sweller, J. (1988). Cognitive load during problem solving: Effects on learning. *Cognitive Science*, 12(2), 257–285.

UNESCO. (2023). *Artificial Intelligence and education: Guidance for policy makers*. Paris: UNESCO Publishing.